

ZRUŠME PREZIDENTY II

Petice za uskutečnění **referenda o změně státního zřízení** z republiky v České království, obnovené jakožto demokratická konstituční monarchie současného západoevropského typu.

Souhlasím se zněním petice „Zrušme prezidenty“ a požaduji uskutečnění celostátního referenda o státním zřízení českého státu.

<i>Č.</i>	<i>Jméno</i>	<i>Příjmení</i>	<i>Datum narození</i>	<i>Trvalé bydliště</i>	<i>Profese</i>	<i>Podpis</i>
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						
6.						
7.						
8.						
9.						
10.						

ZRUŠME PREZIDENTY II

Petice za uskutečnění **referenda o změně státního zřízení** z republiky v České království, obnovené jakožto demokratická konstituční monarchie současného západoevropského typu.

Motto:

„Republikánské zřízení je ze své podstaty založeno na volbě, avšak u nás o něm bylo rozhodnuto bez volby“.

My, níže podepsaní občané České republiky, **prohlašujeme:**

V roce 2008 u nás byl volen prezident patrně naposledy nikoli přímo, nýbrž zástupci parlamentních stran, tedy v nejednom případě vykonavatelé vůle mocenských ekonomicko-politických klanů. Takto vybraný prezident v žádném případě nemohl být, a to dokonce ani tehdy, jestliže sám chtěl, nezávislou a nadstranickou hlavou státu. Takový prezident nebyl prezidentem z vůle lidu, ale výslednicí politického handlu.

Nyní v době přímé volby prezidenta by se mohlo zdát, že je vše v pořádku, že budeme konečně mít legitimní hlavu státu. Je tomu tak ale doopravdy? Bohužel není. Samozřejmě, těžko lze popírat, že prezident, který vzejde z přímé volby, bude mít o jeden řád vyšší míru legitimacy než jeho předchůdci, ale zcela legitimní hlavou našeho státu – Země Koruny české - být nemůže, protože:

- ❖ od roku 1918 se u nás vystříдалo 7 republik, ve staroslavném sídle českých panovníků pak 10 prezidentů. Někteří z nich byli zločinci a vrahy, jiní trapnými a politováníhodnými figurkami. I ty nejlepší z nich však odlišuje od panovníka jedna zásadní věc: I když se sebevíce snaží být „prezidenty všech“ (a některým z nich dokonce nelze takovou snahu upírat), stejně nakonec národ spíše rozdělují než spojují. I když ze své politické strany po zvolení do prezidentského úřadu formálně vystoupí (někdy ovšem zůstanou, jak víme, alespoň jejími čestnými předsedy), převážná část veřejnosti je nikdy nepřestane vnímat jako reprezentanty určitého vyhraněného politického názoru - tedy stranicky. Nic takového ovšem v žádném případě neplatí o králi.
- ❖ jakákoliv instituce a funkce, jejichž výkonné období je pouze pětileté, nutí takto zvoleného funkcionáře vidět, myslet a uvažovat pouze v omezeném výhledu několika málo let, s hlavní, ne-li jedinou prioritou: **Zajistit si zvolení na další pětileté období.** Trvalý prospěch státu a národa, stejně jako zřetel k dlouhodobé strategii, k vytváření jakékoliv státní a národní doktríny, jsou tedy zákonitě zcela zastíněny aktuálním úsilím vytvořit si podmínky pro další zvolení.

Skutečná hlava státu:

- ❖ Musí být důsledně nadstranická i **absolutně nezávislá** na mocenských skupinách a zájmových lobby, jakkoliv ekonomicky silných - volba představiteli těchto skupin v zastupitelských orgánech tudíž již ze své podstaty nemohla být legitimní. Žádoucí míru legitimacy však nezajistí ani volba přímo lidem, neboť prospěch státu a národa je mnohdy v rozporu s pomíjivými veřejnými náladami, jež lze navíc až příliš snadno **ovlivňovat pomocí médií.**

Skutečná hlava státu nemůže být tedy vůbec volena.

- ❖ Musí jí být umožněno, aby se zabývala otázkami **prospěchu země a národa v dlouhodobé perspektivě**, zcela jinak, než jak na tyto otázky nahlízejí poslanci volení na krátké období. Jejich působení tedy nemůže být omezeno funkčním obdobím jakékoliv délky.
- ❖ Musí být **skutečným profesionálem** na své poslání **připravovaným od kolébky**, všestranně, zejména jazykově, diplomaticky, politicky a vojensky vzdělaným.
- ❖ Musí být nositelem vysokého a nezpochybnitelného morálního kreditu, aby mohla být skutečným symbolem, vzorem, živou vlajkou země. Takové kvality vyžadují závaznou a přímo předávanou tradici.

Navrhujeme proto jako hlavu státu panovníka, který bude nevolenou a dědičnou institucí, bude profesionálem vychovávaným ke své roli odmalička, bude vyrůstat ve stále se prohlubující tradici, bude vychován k osobní odpovědnosti za svůj národ i za to, kým je a jak jedná on sám.

Konstituční, demokratická a moderní monarchie, o kterou usilujeme, funguje přece v 9 státech EU, Japonsku, Kanadě, Austrálii i na Novém Zélandu. V každoročně zveřejňovaných **žebříčcích kvality života** jsou státy, jež se umístí **v první desítce**, v drtivé většině **konstitučními monarchiemi!**

Naše prohlášení nechce vyzdvihovat žádnou konkrétní osobu či rod panovníka, ani jeho případná legitimní či jiná práva k převzetí trůnu.

Toto prohlášení je zdůvodněním našeho občanského odporu ve věci volby prezidenta. Je možné, že se nám pro tentokrát nepodaří referenda dosáhnout. V tom případě by se text měl stát východiskem pro **zahájení veřejné diskuse** na tato doposud tabuizovaná témata.

Poukazující na výše uvedené očividné problémy a další **nedostatky republikánského zřízení zdůrazňujeme**, že občané Čech, Moravy a Slezska **nedostali** během více než devadesáti let **jedinou možnost**, aby se vyjádřili k zásadní otázce: k formě zřízení státu, který je jejich domovem.

Svým podpisem této petice tuto možnost **požadujeme!** Požadujeme **uskutečnění referenda o státním zřízení**, ve kterém se budou čeští občané moci rozhodnout, zda si přejí zachování současného stavu a žít v republikánském zřízení, nebo zda si přejí obnovení Království českého, které bude ustaveno jakožto moderní, dědičná, konstituční a demokratická monarchie.

Zmocněnec petice pro styk s úřady: Václav Srb, Slavíkova 6, 130 00 Praha 3, tel. +420 603 412 671,
e-mail: petice@zrusmeprezidenty.cz